cꝫ qui cū eo ad dei hominē veniebant: terre consternati sunt. Surgētes autē ad eū propinquare minime presumpserūt: sꝫ ad suū regē reuersi nunciauerunt trepidi: in quanta velocitate fuerant deprehensi.

De prophetia regi Totile et Camisine antistiti facta. Cap. XVI.

t Unc per se isdē Totila ad dei
hominē accessit: quē cuꝫ longe
sedentē cerneret: nō ausus acce
dere: sese in terram dedit. Cui cū vir dei bis terue diceret: surge: sed de terra erigere se nō auderet: Bñdictꝰ xp̄i iesu famulus ꝑ semetipsum dignatus est accedere ad regem: ꝓstratūqꝫ de terra leuauit: ⁊ de suis actibus increpauit: atqꝫ ī paucis sermonibꝰ multa: que illi erāt ventura: prenunciauit: dicens. Multa mala facis: multa mala fecisti. Iā aliquādo ab iniquitate cōpesce. Equidē Romā īgressurus es: mare trāsiturus: nouē annis regnans: decimo morieris. Quibꝰ auditis rex vehemēter territus: oratiōe petita recessit: atqꝫ ex illo iam tēpore minus crudelis fuit: ⁊ nō multopost Romaꝫ adijt: ad siciliā prexit: anno autē regni sui decimo omnipotentis dei iudicio regnū cum vita perdidit. Preterea canusine antistes ecclesie ad eundē dei famulū venire consueuerat: que vir dei pro vite sue merito valde diligebat. Is itaqꝫ dū cū illo de ingressu regis Totile ⁊ Romane vrbis ꝑditiōe colloquiū haberet: dixit. Per hūc regē ciuitas ista destruet: vt amplius nō inhabitet. Cui vir dñi respondit. Roma a gētibus nō exterminabit: sed tempestatibus choruscis: turbinibus: ac terremotu fatigata inardescet in semetipsa. Cuius ꝓphetie mysteria nobis iam facta sunt luce clariora: quia in hac vrbe dissoluta menia: euersas domus: destructas ecclesias turbine cernimus. eiusqꝫ edificia longo senio lassata: quia ruinis crebrescētibus ꝓsternātur videmus: quāuis hoc Honoratus eius discipulꝰ cuiꝰ mihi ralatiōe compertū est: nequaꝗ̄ tm̄ ex ore illius audisse se ꝓhibet: sed quia hoc dixerit: dictū sibi a fratribus fuisse testatur.

De clerico a demonio liberato: ad tempus. Cap. XVII.

e Odem quoqꝫ tēpore quidam
Aquinēsis ecclesie clericus de
monio vexabat qui a venerabi
li viro Constātio eiusdē ecclesie antistite ad multa fuerat martyrū loca trāsmissus: vt sanari debuisset. Sed sancti dei martyres noluerūt ei sanitatis donum tribuere: vt quanta esset in bñdicto gratia demōstrarent. Ductus itaqꝫ est ad oīpotentis dei famulū Bñdictū: qui iesu christo dño p̄ces fundēs: antiquū hosteꝫ de obsesso hoīe ꝓtinus expulit. Cui sanato precepit: dicēs. vade ⁊ post hec carneꝫ nō cōedas: ad sacrū ordinē nunꝗ̄ accedere p̄sumas. Quacūqꝫ autē die sacrū ordinē temerarie p̄sumpseris: statim iuri dyaboli iterū mācipaberis. Discessit igit clericus sanꝰ ⁊ sicut terrere solet aīm pena recens: ea que vir dei p̄ceperat: interim custodiuit. Cū vero post annos multos oēs priores illiꝰ de hac luce migrassent: ⁊ minores suos sibimet supponi in sacris ordinibꝰ cerneret: verba viri dei quasi ex longo tpe oblitus postposuit: atqꝫ ad sacrum ordinē accessit. Quē mox is qui reliquerat dyabolꝰ: tenuit: eūqꝫ vexare quousqꝫ animā eius excuteret: nō cessauit.

Petrus.

i Ste vir dei diuinitatis vt video
etiā secreta penetrauit: qui ꝓspe
xit hūc clericū iccirco dyabolo tra
ditū: ne ad sacrū ordinē auderet accedere.

Gregorius.

q Uare diuinitatis secreta non nos
set: qui diuinitatis p̄cepta serua
ret: cū scriptū sit: qui adheret dño
cū dño vnus spūs est.

Petrus.

s I vnꝰ fit cmu dño spūs: qui dño
adheret: quid ē qꝫ iterū isdē egre

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG